

Medan hans jämn gamla vänner köpte hus och började bilda familj reste Fredrik Sandberg ifrån sin trygga tillvaro med fast jobb. Husköp och familjeliv fick vänta. Passionen för hästarna tog överhand och förde honom i stället till vulkanön och drömjobbet mitt ute i Atlanten.

Fredrik lever sin

dröm

tänker på mina hästar”

skulle få för konsekvenser, säger Fredrik och berättar att hans förhållande med flickvännen tog slut.

– Jag hade i alla fall världens bästa arbetsgivare, han sa bara Gud det är klart att du ska göra det. Vilken chans!

Trots några negativa reaktioner tror Fredrik ändå att de flesta han känner i efterhand är glada över hans val.

– Mamma är jättestolt även om hon inte lät så glad från första stund.

Hans väggdekoration med texten Carpe Diem var det trots allt hon som köpte och hängde upp i sin sons vardagsrum.

Stolt är något Fredrik själv också verkar vara när han visar upp gården. Han pekar och visar upp flygbilder över området och berättar hur anläggningen genom åren byggts ut och hur bra han trivs med sitt arbete.

Plötsligt hörs ett vilt gnäggande utanför när vi går genom en av stallgångarna.

– Bråkar de nu igen! Vänta, jag ska bara se efter så att de inte skadar varandra, säger Fredrik och öppnar en av stalldörrarna och tittar ut.

– Vad gör ni för något? frågar han hästarna.

– Så ser de oskyldiga ut som vanligt när man kollar till dem, säger han och ler innan han stänger igen dörren mot hästhagen.

Omtanken och passionen för hästar-

na går inte att ta miste på när det gäller Fredrik. Deras kärlek till honom syns också tydligt när han kliver ur traktorn i en av hästhagarna. I en stor klunga samlas de kring honom, kanske i tron om att han kommer med mat. De knuffar sig fram och biter tag i jackärmarna för att fånga hans uppmärksamhet.

Idag behöver han inte skämmas över att stå i ett hav av hästar, men när han var yngre var det inte lika lätt att vara hästkille.

– Det var lite annorlunda. Jag har väl blivit nedtryckt och fått gliringar ibland för att jag är kille och hållit på med hästar. Jag fick höra att det var fjolligt, men det har varit en del av min uppväxt och hemmiljö, säger Fredrik.

– Både mina föräldrar och förfäder har varit bönder så yrket jag har nu är optimalt för mig.

Ena dagen svetsar han inne i verkstaden, sätter upp staket och rider, för att andra dagen fokusera på företaget och visa upp sig i rampljuset på hästtävlingar.

Fredrik säger att han stortrivs, samtidigt som han erkänner att han saknar sin vardag med nära och kära hemma i Sverige. Att bo på sin arbetsplats har gjort det svårt för honom att koppla av och gränsen mellan jobb och fritid har nästan helt suddats ut. Varje dag ska över trettio av de cirka hundra häs-

tarna på gården ridas och även om Fredrik börjar sin arbetsdag klockan sju på morgonen säger han att det är svårt att avsluta den vid avtalad tid klockan sex.

– De gånger jag slutat klockan sex sedan jag kom hit är lättträknade.

När frågan vad han gör när han är ledig kommer på tal blir svaret inte oväntat.

– Jag håller på med hästar.

Men när det alternativet utesluts berättar han om sitt behov av att känna stadspuls.

– Jag tycker om att ta bilen och åka in till stan och titta i affärer, men det slutar ändå med att jag tänker på mina hästar. Så har det varit hela mitt liv, säger Fredrik.

Trots drömjobbet planerar han att återvända till Sverige. Tanken är då att han ska återgå till sitt gamla jobb, men på längre sikt vill han vid sidan av sitt arbete som byggnadskonstruktör kunna arbeta med hästar.

– Drömmen är att slänga ut mina föräldrar och ta över gården och starta en professionell hästverksamhet.

Pappans tomma ladugård ska fyllas med ... just det, hästar.

ISABEL DIAZ SJÖHOLM